

har Ordføreren efter min Mening ikke overveiet saa skarpt, som han ellers pleier at overveie sine Udtalelser, idet han mente, at de Personer, der her bleve ramte og sendte hjem, ere ogsaa disse Personer, som ifølge de tre foregaaende Love, ved hvilke man forandrede Sværnsloven ere blevne tilbage paa Skolen. Jeg vil nu sige, at selv om den ærede Ordførers Argumentation var rigtig, er det endda ingenlunde billigt, thi naar man, efter at 7 have bestaaet Dyrkningsbegæren i Sø-officersskolens ældste Klasse, hvoraf imidlertid ifølge Loven kun de 5 kunne blive til Tjeneste, kommer her og anmoder om, at Nr. 6 og 7 ogsaa maa blive, og Lovgivningsmagten dertil svarer: ja, under de og de Betingelser, vil jeg sige, at naar den ikke har søjet til: men saafremt det bliver en Følge heraf, at Nogen ekstraordinært skal hjemsendes, skal det fortrinnsvis ramme Nr. 6 og 7, — thi saa havde de Paagjældende vidst Bædd, men det gjorde den ikke — saa er det, selv om den netop ramte disse to 2 fra Februar 1876, de andre 2 fra November samme Aar og endelig de 2 fra 1877, ubilligt mod disse 6, fordi det ikke blev sat som Betingelse i den paagjældende Lov, at de skulde hjemsendes ekstraordinært. Men Ubilligheden strækker sig endnu videre, da det jo hverken staar i Loven og heller ikke kan komme til at ramme paa disse enkelte Steder. Det vil nemlig ses, at, naar man nu har beholdt 7 i øverste Afdeling og 20 i nederste Afdeling, af hvilke 10 — nemlig 5 og 5 — maa rykke op i øverste Afdeling, saa kunde f. Ex. nogle af de første 5 komme til at vandse hjem og ud af hele deres Karriere, fordi Lovgivningsmagten i disse tre Tilfælde er gaaet hen og har forandret Sværnslovens Bestemmelser. Det er jo fra alle de forskellige Klasser i Samfundet, at unge Mænd komme herind; Betingelserne ere jo uheldige, og Avancementsforholdene ikke synderlig tillokkende. Tager vi nu f. Ex. den yngste Afdeling af Sø-officersskolen i det sidste Aar, saa vil man finde, at der der sidder velbegavede unge Mænd i November 1876. Efter en Forberedelse paa 3 a 4 Aar baade tilføjs og tillands ere disse unge Mænd komne ind paa Søofficersskolen; de have heldig bestaaet Examen, de have ved Flib i et Par Aar har naaet saa højt op, at de ere sikke paa at komme ind i næste Afdeling, og de vedkommende Familier ere glade ved, at de unge Mennesker ere komne igjennem Stjersilden; men saa gaar Lovgivningsmagten i November 1877 pludselig hen og vedtager en Lov, som fuld-

stændig affjærer disse unge Mennesker fra Avancement, idet den forandrer de Regler, som de vare gaaede ind paa og tilintetgjør det Saab, som de iforveien havde med Hensyn til Udbyttet af deres 4—5aarige Virksomhed, hvilken Virksomhed de nu blive bragte ud af; idet de hjemsendes paa Grund af, at der er vedtaget en ekstraordinær Forandring af Loven. Jeg siger, at, saaledes kan det gaa disse unge Mennesker, og jeg kan ikke nævne — ja, det kan ikke engang den høitærede Minister —, hvor haardt dette kan komme til at ramme de Paagjældende; men jeg tror, at det kan komme til at ramme dem saa haardt, at de Herrer, naar de have fulgt disse Forhold i det Enkelte, ville indrømme, at det kan komme til at ramme dem altfor haardt og meget for strengt. Derfor siger jeg, at, naar Lovgivningsmagten har vedtaget tre Love paa dette Punkt angaaende Sværnet, saa maa den ogsaa tage denne lille Konsekvens med, thi Sagen har jo en saa overordentlig ringe finantsiel Betydning, og i det Lidsrum, som der her er Tale om, vil der derved fremkomme en finantsiel Besparelse af 4,000 Kr. Desuden skal jeg bemærke, at, naar man enten ved en Forandring i højere Grad eller maasse paa anden Maade muligen kan komme til at trænge til disse Personer i Marinens Tjeneste, saa vil det være en dobbelt flet Økonomi at gjøre denne Forandring, fordi Uddannelsen af Sekondlieutenanter til Marinen jo er en betydelig Udgift for Statskassen. Uddannelsen af en dygtig Sekondlieutenant er efter de Forhold, som overhovedet finde Sted ved Marinen, og paa Grund af den særegne specielle Uddannelse, som fordres til denne Tjeneste ved Flaaden, en virkelig Værdibinding, naar den alt har fundet Sted. Jeg har derfor undret mig over den Stilling, som det ærede Mindretal har indtaget her, saameget mere som det ærede Medlem, der er Ordfører, jo i Virkeligheden har anbefalet de paagjældende Forslag, som der var Tale om. Videre skal jeg ikke udtale mig for Diebliffet.

Marineministeren (Ravn): Den ærede Ordfører mente, at Udvalget haade været særdeles coulant ligeoverfor den paagjældende Paragraf. Jeg kan ikke dele denne Anskuelse, det forekommer mig endog, at iaar har Udvalget flertal havt ualmindelig store Indvendinger at gjøre mod Bevillingerne her paa § 23. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at der paa denne Paragraf ialt er forlangt 5,345,000 Kr., hvilket omtrent er